

DGI's kommentarer til kritikken

Søren Møller, formand for Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger, svarer på Henning Eichbergs kritik:

Henning Eichberg har i kronikken 'Hen imod sportens enhedsparti?' fremstillet en personlig analyse af, hvordan forslaget om en fusion mellem DIF og DGI kan tolkes. Eichberg hævder, at en fusion ville medføre tab af idrættens indre demokrati.

Henning Eichberg baserer sin analyse på en række forkerte oplysninger og fejlslutninger, som jeg i det følgende vil kommentere.

For det første er der ikke, som Henning Eichberg hævder det, sendt et brev til DGIs medarbejdere om, at de ikke måtte udtale sig om sagen!

For det andet var fusionsplanens reelle politiske indhold at styrke idrætsforeningernes betydning samt vilkår, og fusionens principper var netop udarbejdet på dette grundlag. Når Henning Eichberg hævder, at DGI og DIF var "tavse om sagens reelle politiske indhold", tillægger han os derfor motiver, som vi ikke har. Og ikke nok med det – han sætter os i slægtskab med Stalin og Mussolini.

For det tredje betegner Henning Eichberg fusionsforløbet som "kupagtigt". Følgende redegørelse dokumenterer, at Eichbergs betegnelse er endog meget misvisende. I december indledte DGIs og DIFs bestyrelser dialog om en ligeværdig fusion, der skulle styrke foreningslivet politisk og ressourcemæssigt. Det lykkedes i fællesskab at beskrive en model, der levede op til formålet. På DGIs landsledelsesmøde den 14.-15. marts 2008, hvor alle formænd for landsudvalg og landsdelsforeninger var samlet, orienterede DGIs hovedbestyrelse om de igangværende forhandlinger.

I maj måned blev landsledelsen orienteret om, at vi forventede at have et forslag klar til offentliggørelse i juni måned.

Fusionsplanerne blev imidlertid lækket til pressen, hvorfor vi valgte at afholde pressemøde den 10. juni 2008, således at fusionsforslaget kunne præsenteres i sin helhed.

På DGIs landsledelsesmøde den 13.-14. juni 2008 blev fusionsspørgsmålet drøftet grundigt og landsledelsen gav opbakning til, at DGIs hovedbestyrelse kunne gå videre med forhandlingerne med DIF.

Samtidig besluttede vi på landsledelsesmødet at etablere en debattur med møder i alle landsdelsforeninger. På debatmøderne blev fusionsplanerne præsenteret og efterfølgende diskuteret af de fremmødte foreningsmedlemmer. Der blev afviklet i alt 16 debatmøder landet over.

På landsledelsesmødet 12.-13. september 2008 blev det besluttet, at gennemføre en foreningsundersøgelse, hvori alle DGIs medlemsforeninger kunne tilkendegive synspunkter i forhold til fusionsplanerne. Foreningsundersøgelsen blev aldrig gennemført, da DIF, på baggrund af modstand fra 5 specialforbund, opgav fusionen.

I den forgangne weekend afviklede vi DGIs årsmøde i København. Her var der rig lejlighed til på demokratisk vis at kritisere, diskutere og i sidste ende eventuelt afsætte hovedbestyrelse og formand via valghandlingerne. Fusionen blev selvfølgelig diskuteret og modstand til ideen

ventileret. Men samtidig blev der i både tale og valghandling udtrykt stærk opbakning til den siddende hovedbestyrelse.

Jeg har således meget svært ved at se, at forløbet i DGI kan betegnes som ”kupagtigt”.

For det fjerde er DGI særdeles godt bekendt med situationen i andre europæiske lande. Og modellen for Danske Idrætsforeninger adskilte sig derfor væsentligt fra eksempelvis den norske model, fordi den indeholdt et stærkt decentralt led både politisk og administrativt. Et led, hvor der kunne skabes synergi på tværs af idrætsgrenene og gives en endnu bedre hjælp til foreningerne i hverdagen. Og det var herom, at Hans B. Skaset sagde, at det går specialforbundene aldrig med til. Det fik han så ret i.

Og her har vi måske det reelle demokratiske problem i denne sag. De mange tusinder lokalforeninger nåede aldrig at blive hørt i denne sag.

Søren Møller
Formand for DGI